

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਐਮਆਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.

ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਪੰਜਾਬ, ਪਟਿਆਲਾ ਆਦਿ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1975 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 150

15 ਜੁਲਾਈ 1975 ਈ.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XLIII)- ਸੈਕਸ਼ਨ 132— ਦਾ ਘੇਰਾ — ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 132(1) ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕੇ, ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਾਜਬ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (a), (b) ਜਾਂ (c) ਵਿੱਚ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੁਝ ਨਵੀਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਖੋਜ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਖਤ ਕਦਮ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਢੁਕਵੀਂ ਨਵੀਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਖੋਜ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਅਤੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਆਦੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਧਾਰਾ 132(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਲਈ ਧਾਰਾ 165 ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਸੀਮਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਝੁਕਾਅ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਸਬੰਧਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਣਦੱਸਿਆ ਪੈਸਾ, ਸਰਾਫਾ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਆਦਿ ਹਨ। ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਖੋਜ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੀ ਰੱਖਣਾ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਉੱਦਮ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਬਣਤਰ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜੀਬ ਸੰਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਬਲ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕੁਝ

ਯੂ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਪਟਿਆਲਾ
ਆਦਿ (ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.)

ਅਪਰਾਧਕ ਸਮੱਗਰੀ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 165 ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖੋਜ ਵਾਰੰਟਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਹ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 48, 50 ਅਤੇ 51)।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਮੰਦਾਮਸ, ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ:-

- (i) ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ;
- (ii) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ;
- (ਹਾਇ) ਕਿ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ;

- (iv) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ;

ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਵਿਗਿਆਪਨ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ:

- (v) ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ;
- (vi) ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖੋਜ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;
- (vii) 1, 2, ਅਤੇ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸੀਲ ਕਰਕੇ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।
- (viii) 4 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ।

ਅੱਗੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ:-

- (a) 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ 15 ਜਨਵਰੀ, 1975 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ;

(b) ਕਿ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ, ਅਨੁਬੰਧ P/1 ਤੋਂ P/12 ਨੂੰ ਵੀਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਅੱਗੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰੇਗਾ।

ਜੇਐਨ ਕੌਸਲ, ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਆਰ.ਐਸ. ਮੋਗੀਆ ਅਤੇ ਕਪਿਲ ਸਿੱਬਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਕੇ. ਝਿੰਗਨ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.— (1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ੍ਰੀ ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹਨ। 17 ਅਕਤੂਬਰ 1974 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਵੇਰੇ 7.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਸ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਉਸਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1961 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 132 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਾਰੰਟ ਦਿਖਾਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ! ਉਹ ਮੇਜਰ ਡੀ.ਐਸ. ਬਰਾੜ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਐਲ. ਵਰਮਾ, ਮੁੜ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ-ਪੰਚ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖੋਜ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਲਿਆਇਆ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 3 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੀਪਾਰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। respondent No. 3 ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਅਹਾਤਾ ਨਾ ਛੱਡਣ ਲਈ. ਕਾਰਨ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਕਪਿਲ ਸਿੱਬਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਉਸ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਰ ਰਾਹੀਂ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(4) ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ. ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪਿਛਲੇ 4/5 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਮੈਡੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਰਿਸਰਚ (ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ.) ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰ ਪਏ ਸਨ। , ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਗੈਸਟ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਅਹਾਤਾ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਛਾਪਾਮਾਰ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।

(5) ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਸਵੇਰੇ 8.30 ਵਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ 5.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਹਿਮਾਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਮਹਿਮਾਨ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਫੌਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਮਹਿਮਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤਾ

H. L. Sibal v. The Commissioner of Income Tax, Punjab, Patiala
etc. (M. R. Sharr«a, J.)

ਪੁੱਛਿਆ। ਇਹ ਵੇਰਵੇ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਾਰੰਟ ਵੀ ਕਰੀਬ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਖਾਲੀ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਉਪਲਬਧ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਭਰੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ, ਉਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਸ੍ਰੀ ਮਾਰਿਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਨੇ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਖੋਜ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਇਨਕਮ* ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

(6) ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੌਰਾਨ ਛਾਪਾਮਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਨਗਦੀ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ 'ਚ ਲੈ ਲਿਆ। 10,000 ਅਤੇ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼। ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੰਚਨਾਮਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1, ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੋਡੋਟ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਪੰਚ ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-2 ਅਤੇ ਪੀ. 3-, ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਪਰਿਸਰ ਤੋਂ ਮਿਲੇ ਨਕਦੀ ਅਤੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 4 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(7) ਸੇਪੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਹਾਤੇ ਵਿਚ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਪੈਸੇ, ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਬੈਂਡ ਰੂਮ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ! ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰੁ. 10,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ 14,070 ਰੁਪਏ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ, thpt.^ihuc,-ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। 14,070 ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਰਕਮ ਸੀ ਅਤੇ /pot ਕਿਸੇ ਵੀ.jpdiscplsed ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰੁਪਏ; ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ 10,000 ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। -.

(8)'124 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ

ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਅਣ-ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦਮੀਆਂ-ਦੇਵੇਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(9) 6 ਨਵੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਖੋਜ ਵਾਰੰਟ ਤਾਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਨਿਰੀਖਣ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਪੈਸੇ, ਸਰਾਫਾ, ਗਹਿਣੇ ਹਨ। ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਲੇਖ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕੋਈ ਲੇਖ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਾਲ ਦੀ ਅਣਦੱਸੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਲੇਖਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਮੁੱਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਦੂਸਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਬੋਝ ਪਾ ਕੇ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 132 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, "ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।"

(10) 12 ਨਵੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4, ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ , - ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 8

H. L. Sibal v. The Commissioner of Income Tax, Punjab, Patiala
etc. (M. R. Sharr«a, J.)

ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਗਹਿਣਿਆਂ ਅਤੇ ਲਗਜ਼ਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸਨੂੰ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਕਦੀ, ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸਾਲ ਦੱਸਣਾ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ 18 ਨਵੰਬਰ 1974 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਖੋਜ ਦੇ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

(11) 18 ਨਵੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਖੰਨਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਰਾਹੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਉੱਘੇ ਵਕੀਲ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਦੋ ਵਾਰ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵੀ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ। ਤੋਂ

ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1965-66 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਸੀ। 45,000 ਤੋਂ ਰੁ. 1,25,000 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ। ਉਹ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਸੈਸੀ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ ਸੀ। 90,000 ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ 'ਤੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਰ-ਧਾਰਕ ਤੋਂ ਵਾਧੂਚਰ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਘਰੇਲੂ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦਾ ਸਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਦੀ ਕੁੱਲ ਨਕਦ ਰਾਸ਼ੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਚੋਂ 40,070 ਰੁਪਏ, ਰੁ. ਇੱਕ ਦੀਵਾਨੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ 26,000 ਰੁਪਏ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸਨ। ਰੁਪਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। 14,070 ਵਿੱਚ 16 ਅਕਤੂਬਰ 1974 ਤੱਕ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਦੀ ਬੱਚਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਨਕਦੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 8,268. ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਖੋਜ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਫੀਸ ਵਜੋਂ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਪਰ ਸਹੀ ਅੰਕੜਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧਤ ਰਜਿਸਟਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਖੋਜ ਦਾ ਸਮਾਂ. ਗਹਿਣਿਆਂ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵਸਤੂਆਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਿੱਬਲ ਦਾ *ਇਸਤਰੀਧਾਨ* ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਸਹੁਰੇ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੱਕੜ ਅਤੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਫਿਟਿੰਗਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੇਖਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ 10,000 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਗਾਹਕ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਗਾਊਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(12) 6 ਜਨਵਰੀ, 1975 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਜ ਮੋਹਨ ਖੰਨਾ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ (ਅੰਕਮ ਪੀ. 10) ਸਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਗੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਅਨੁਮਾਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬੀ.ਆਈ. ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ। ਵਿਵਾਦ ਨੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਵਾਜਬ ਮੌਕੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ।

H. L. Sibal v. The Commissioner of Income Tax, Punjab, Patiala
etc. (M. R. Sharr«a, J.)

(13) ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 1 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ (ਅੰਕੜਾ ਪੀ. 11) ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਤੱਥ ਲਈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132(5) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

(14) 9 ਜਨਵਰੀ, 1975 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ (ਅੰਕੜਾ ਪੀ. 12) ਲਿਖਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਤੁਰੰਤ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਮੰਨੇਗਾ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਮਨਮਾਨੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(15) 9 ਜਨਵਰੀ, 1975 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕੁਝ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀ ਕਪਿਲ ਸਿੱਬਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬੈਕੰਨ ਲਾਈ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ।

(16) 13 ਜਨਵਰੀ, 1975 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅੰਤਰਿਮ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਤੁਰੰਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਐਮ.ਐਲ.ਵਰਮਾ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਆਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ 20 ਜਨਵਰੀ, 1975 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 2.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 132 (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵੀ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ।

ਆਈ

(17) ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 2 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦਿਖਾਈ। ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਸੀ. ਸਿੱਬਲ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਚਪੜਾਸੀ ਨੇ - ਉਕਤ officer ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ 14 ਜਨਵਰੀ, 1975 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਵੇਰੇ 10.00 ਵਜੇ ਉਸ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ . ਦ! ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਕਾਪੀ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ (ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਡੇਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਬਰ ਛਪੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 17 ਜਨਵਰੀ, 1975 ਨੂੰ ਸ.

■ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੌਂਡਿਟ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਲਿਫਾਫਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ , ਜੋ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਪਤਜਲਾ ਤੋਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਿਫਾਫੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ 14 ਜਨਵਰੀ 1975 ਨੂੰ ਕੈਪ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਸੀ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਸੀ ਸਿੱਬਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

(18) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਕੇਸ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਵਰਮਾ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 20 ਜਨਵਰੀ,

H. L. Sibal v. The Commissioner of Income Tax, Punjab, Patiala
etc. (M. R. Sharr«a, J.)

1975 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਸੀ ਸਿੱਬਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ, ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਐਕ.ਪੀ.ਆਰ.ਡੀ.ਐਮ.ਜੀ. ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਿਭਾਗੀ ਫਾਈਲਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਮੁੱਖ ਕੇਸ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(19) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਵੱਲੋਂ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 1952 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿਖੇ ਵਧੀਕ ਸ਼ਿਲੂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲਾਇਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸਬੰਧ ਸਨ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ., ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰ ਪਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ 2/3 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਤੱਕ ਐਮ.ਐਲ.ਏ., ਹੋਸਟਲ, ਹਰਿਆਣਾ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪੂਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਸੌਦਾ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਦੇ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਠਹਿਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਰਚ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਵੱਡੀ ਝਿਜਕ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਰਚ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰ ਨੂੰ ਡਰਾਈਵਰ ਸਮੇਤ ਏਅਰ ਪੋਰਟ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਛੱਡਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਖੁਦ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐੱਸ.ਤਲਵਾੜ, ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ

ਸਰਕਾਰ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਛੱਡਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਚਿਤ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਤਜਰਬੇ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ। ਸਮਾਨ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਲਤ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰਕੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਉਸ ਮਹਿਮਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਫਿਰ ਉਸਦਾ ਪੂਰਾ ਨਾਮ ਪੁੱਛਿਆ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ। ਕਰੀਬ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਤਲਾਸ਼ੀ ਵਾਰੰਟ ਵੀ ਮਿਲ ਗਿਆ ਪਰ ਅਸਲ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਕੋਲ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(20) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ 11 ਫਰਵਰੀ 1975 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮੁੱਖ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਛੱਡਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਏਅਰਪੋਰਟ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ 'ਤੇ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਉਣ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਦਾ ਕਮਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਦੇ ਹਮਲਾਵਰ ਰਵੱਈਏ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਕੋਲ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਸੀ ਕਿ "ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਵਿਚਕਾਰ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਅੰਤਰ-ਸੰਬੰਧ ਸੀ"। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਬਾਕੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

“ਇਸ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਅਜੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਲਾਸ਼ੀ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਨੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

H. L. Sibal v. The Commissioner of Income Tax, Punjab, Patiala etc. (M. R. Sharma, J.)

ਖੋਜ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਹਾਤੇ, ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਇੱਕ ਬੇਲੋੜਾ ਅਤੇ ਅਚਨਚੇਤੀ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਖੋਜ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਦਸਤਖਤ ਵਾਰੰਟ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸਰਚ ਅਪ੍ਰੈਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਓਵਰਆਲ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਪਈ ਤਾਂ ਵਰਤਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।

ਹੋਇਆ ਇੰਝ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਲਾਸ਼ੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਮਲਾਵਰ ਵਤੀਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬੀ ਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ। ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਫਿਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਜ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ।

ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਰੰਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਥਾਰਟੀ ਅਧੀਨ ਭਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਖਾਲੀ ਵਾਰੰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੁਝ ਅਚਨਚੇਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਭਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਅਧੀਨ ਪੈਰਾ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ।

(21) ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ h ਦੇ ਇਨਰਾ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ 26t ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 132 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ ਕੇ ਧਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(22) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ

“ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ 'ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ' ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਨਾ-4 ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਣਦੱਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ, ਸਰਾਫਾ, ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ

ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ ਜੋ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਾਰੋਬਾਰੀ-ਭਾਈਚਾਰੇ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ ਜਿਵੇਂ ਡਾਕਟਰਾਂ, ਵਕੀਲਾਂ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਟਰਨਾਂ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਖੁਫੀਆ ਵਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਮੱਗਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਈ ਕਿ ਕੁਝ ਸ਼ੇਬਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ | ਵਪਾਰਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਅਤੇ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ ਦੇ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਕੋਲ ਖਾਤੇ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 12, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੈਰਾ 12 ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਖੋਜ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਇਹ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਰੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਨਹੀਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਹਦਾਇਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(23) ਇਹ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਜੋ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 19 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਵੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132(5) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਮਾਂਬੱਧ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸੇ ਦਿਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਨੁਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

U. L. Sibal v. The Commissioner of Income Tax, Punjab, Patiala
etc. (M. R. Sharma, J.)

(24) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ: -

“ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਸਮੇਂ, ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅੱਗੇ ਸੀ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਵਿਚਕਾਰ ਗੂੜ੍ਹਾ ਆਪਸੀ ਸਬੰਧ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਅਜੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਲਾਸ਼ੀ ਮੁਹਿੰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਵਾਰੰਟ. ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬੇਲੋੜਾ ਅਤੇ ਅਚਨਚੇਤੀ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ (ਉਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਦੀ ਖੋਜ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਿਲਣ ਲਈ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਾਰੰਟ ਦਾ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਸਰਚ ਆਪਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਜਵਾਨੀਕਰਤਾ) ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤਣ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਲ, ਜੋ ਲੋੜ ਪਈ ਤਾਂ।

ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਲਾਸ਼ੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਮਲਾਵਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ। ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਫਿਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖੋਜ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਵਾਰੰਟ ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ, ਅਥਾਰਟੀ ਅਧੀਨ ਭਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਗਵਾਹ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਬਾਰੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਖਾਲੀ ਵਾਰੰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਡਿਪੋ ਨੋਟ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਭਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬ, ਅਧੀਨ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਬਿਆਨ ਕਰਤਾ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਨੂੰ ਗਲਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪੈਰਾ ਦੇ ਤੰਬੂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ।”

ਜੀ. IZ ਸਿੱਬਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਪਟਿਆਲਾ, ਆਦਿ (ਐੱਮ. ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.)

(25) ਨੀਤੀ ਦੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਖੋਜ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਣਦੱਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਸੀ; ਇੱਕ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਘੱਟ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ, ਸਰਾਫਾ, ਗਹਿਣੇ- ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ ਜੋ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵਪਾਰਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ ਜਿਵੇਂ ਡਾਕਟਰਾਂ, ਵਕੀਲਾਂ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਟਰਨਾਂ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨੇੜਿਓਂ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਗਵਾਹ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਖੁਫੀਆ ਵਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਮੱਗਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਵਪਾਰਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਬਿਆਨ ਕਰਤਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ - ਉਸ ਕੋਲ ਖਾਤੇ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(26) ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ- ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(27) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 4 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਜਵਾਬ-ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਇਆ।

(28) ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਬਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹੁੰ ਚੁਕਿਆ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ

ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਘਰ-ਕਮ-ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਨੇ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸਾ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਖ਼ਤ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਤਲਾਸ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਸਖ਼ਤ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਿਆ। ਜਦੋਂ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਮਹਿਮਾਨ ਕੌਣ ਸੀ? ਉਸ ਦੇ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ, ਇਹ ਉਹ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਡੀਕ ਕਰੋ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਾਰੰਟ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।" ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਮੈਸੇਜਰ ਵੱਲੋਂ ਵਾਰੰਟ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਸਬੰਧੀ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰੋਕੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸਬੰਧੀ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਨਹਿਰੂ ਪਲੇਸ ਵਿਖੇ ਫਲੈਟਾਂ ਵਿਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਸਮੇਤ, ਇਕ ਵੱਖਰੇ ਪੰਚਨਾਮਾ ਤਹਿਤ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(29) ਬਹਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ 7 ਅਤੇ 8 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 7 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਮਹਿਮਾਨ ਵਜੋਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 14 ਅਕਤੂਬਰ 1974 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਹੋਸਟਲ * (ਹਰਿਆਣਾ) 2 ਅਕਤੂਬਰ ਤੋਂ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ ਐਸ ਮਾਨ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਬੰਧ ਅਤੇ ਸਬੰਧ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਨਾ ਹੁੰਦਾ

H. L. Sibal v. The Commissioner of Income Tax, Punjab, Patiala
etc. (M. R. Sharma, J.)

7 ਅਤੇ 8 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਬਾਰੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਇਕਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਰਜਿਸਟਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ CW1/1 ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਐਂਟਰੀ ਦੀ ਫੋਟੋਸਟੈਟ ਕਾਪੀ ਵੀ ਲਿਆਂਦੀ ਹੈ। ਹੋਸਟਲ, ਹਰਿਆਣਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਆਰ. ਮਿਨਹਾਸ, ਗਾਈਡ-ਕਮ-ਕਲਰਕ, ਹਰਿਆਣਾ ਸੈਰ-ਸਪਾਟਾ ਵਿਭਾਗ, ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਰਜਿਸਟਰ ਦੇ ਨਾਲ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਹੋਸਟਲ ਦੇ ਚੌਕੀਦਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹੰਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਦਵਾਰੀ ਲਾਈ, ਵਿਧਾਇਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਦਫਤਰਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਨੂੰ ਉਕਤ ਹੋਸਟਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਸਬੂਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉਚਿਤ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(30) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ I ਅਤੇ II ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਦੋ ਫਾਈਲਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(31) ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਫਲ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਹਰ ਸਾਲ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਮਦਨ ਛੁਪਾਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਏ-ਰੁ. 10,000 ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੋਟ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132(5) ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ; ਰੱਦੇ ਵੀ ਖਰਾਬ ਹੋਏ ਕਿਉਂਕਿ-

.. ' 1.

(1) ਜ਼ਬਤ ਅਤੇ ਅਣ-ਜ਼ਬਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; . . ,

(ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦਾ ਬਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ

s(iii) ਉਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾ ਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀ।

(32) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪੁਰਾਣੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੀਨਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਏ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਤਸਵੀਰ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਜਾਅਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(33) ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132 ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਭਾਗਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ :-

“132(1) ਜਿੱਥੇ ਨਿਰੀਖਣ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ: -

- (a) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 131 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਸੰਮਨ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 22, ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ, ਅਜਿਹੇ ਸੰਮਨ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ , ਜਾਂ
- (b) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਮਨ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ; ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਖਾਤੇ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਤਾਬ , ਜਾਂ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ > ਐਕਟ, 1922, ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਉਪਯੋਗੀ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣਗੇ , ਜਾਂ
- (c) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਪੈਸਾ, ਸਰਾਫਾ, ਗਹਿਣੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

H. L. Sibal v. The Commissioner of Income Tax, Punjab, Patiala etc. (M. R. Sharma, J.)

ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922, ਜਾਂ ਇਹ ਐਕਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਣਦੱਸੀ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਇੰਸਪੈਕਸ਼ਨ, ਇੰਸਪੈਕਟਿੰਗ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਇੰਸਪੈਕਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਨੂੰ-

- (i) ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਖੋਜ ਕਰੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ ਕਿ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਪੈਸੇ, ਸਰਾਫਾ, ਗਹਿਣੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ;
  - (ii) ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ, ਲਾਕਰ, ਸੇਫ, ਅਲਮੀਰਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਿਸੈਪਟਕਲ ਦਾ ਤਾਲਾ ਤੋੜਨਾ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਨੈੱਟ ਉਪਲਬਧ ਹਨ;
  - (iii) ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਖਾਤਾ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਪੈਸੇ, ਸਰਾਫਾ, ਗਹਿਣੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ;
  - (iv) ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਪਛਾਣ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਜਾਂ ਕਾਪੀਆਂ ਬਣਾਉਣਾ ਜਾਂ ਬਣਾਉਣਾ;
  - (v) ਅਜਿਹੇ ਪੈਸੇ, ਸਰਾਫਾ, ਗਹਿਣੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਵਸਤੂ ਦਾ ਨੋਟ ਜਾਂ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣਾ।
- *   *   .   *
- *   *   .   *
- (4) ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਤਲਾਸ਼ੀ ਜਾਂ ਜ਼ਬਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਹੂਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਪੈਸੇ, ਸਰਾਫਾ ਗਹਿਣੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜਕੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1922, ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
  - (5) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਪੈਸਾ, ਸਰਾਫਾ, ਗਹਿਣੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 132-ਏ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
    - (1), ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨੌਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ। .
    - (i) ਅਣਦੱਸੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ (ਅਣਦੱਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਆਮਦਨ)** ਨੂੰ ਸੰਬੰਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਿਰਣੇ ਲਈ;
    - (ii) ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922, ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨਾ;
    - (iii) ਇਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 230-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਇੱਕ

H. L. Sibal v. The Commissioner of Income Tax, Punjab, Patiala etc. (M. R. Sharma, J.)

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ।"

ਧਾਰਾ 132(1) ਦੀ ਸਕੀਮ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ-

- (1) ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ;
- (2) ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ
- (3) ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 132 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ), (ਬੀ) ਜਾਂ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(34) ਸ਼ੌਰਟਰ ਆਕਸਫੋਰਡ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ 'ਜਾਣਕਾਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ "ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਜਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ"। 'ਕਾਰਨ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ "ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਜਾਂ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਲੀਲ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀ ਗਈ ਤੱਥ ਦੇ ਬਿਆਨ" ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ,, ਸ਼ਬਦ "ਸਿੱਟਾ" ਨੂੰ "ਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ: ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ; ਕਟੌਤੀ ਆਦਿ।" ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਮੂਲ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ: ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜਾ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕਾ ਸਮਝਦਾਰ ਆਦਮੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤੱਥ ਗਾਇਬ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਦਨੀਤੀ" ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(35) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (13) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 165, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਡਿਊਰ ਕੋਡ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਟੈਕਸ ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ, ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੋਰਡ ਆਫ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ

ਰੈਵੇਨਿਊ ਮਦਰਾਸ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਬਨਾਮ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੀਕਿਸ਼ਨ ਝਾਵਰ, ਆਦਿ, (1), ਹਨ-

- (i) ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮੁੜ ਕਵਰੇਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (ii) ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।
- (iii) ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ
- (iv) ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ, ਉਹ ਚੀਜ਼ ਦੱਸਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਖੋਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ, ਜੋ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੋਜਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੈਂ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(36) ਭਾਵੇਂ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132(1) ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸੇ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (13) ਦੇ ਬਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 165, ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, 'ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ - ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ'। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕ ਨਾਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 165, ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ, ਕੁਝ ਲੱਭੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਆਮ ਖੋਜ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ *ਇਵਾਕਰ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਏ. ਰਾਮਮੂਰਤੀ ਨਾਇਡੂ*, (2) ਅਤੇ *ਪਰੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਸੇਨ ਗੁਪਤਾ* ਬਨਾਮ *ਜੋਗਿੰਦਰ ਨਾਥ ਰਾਏ ਚੌਧਰੀ* ਅਤੇ *ਇੱਕ ਹੋਰ* (3)।

(37) *ਇਨਕਮ ਟਾਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ*, (4) ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ (ਜਾਂਚ) ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਹੋਰ, (4) ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦੇ ਹੋਏ *.ਮਾਲ ਬਨਾਮ* .

- (1) ਏਆਈਆਰ 1968 ਐਸ ਸੀ. 59.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1919, ਮਦਰਾਸ 7511
- (3) ਏਆਈਆਰ 1927, ਕਲਕੱਤਾ 93.

(4) ਏਆਈਆਰ 1974 ਐਸਸੀ 348

-ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਪਟਿਆਲਾ
ਆਦਿ (ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.)

- ਧਾਰਾ (ਐਕਟ ਦੇ 132) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: -
- “ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132 ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੀ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੋਜ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨੋ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਾਜਬ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 132(1)(a), (b) ਅਤੇ (c) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 112 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ, ਤੀਸਰਾ, ਖੋਜ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਚੌਥਾ, ਅਧਿਕਾਰ (i) ਤੋਂ (v) ਉਪ ਭਾਗ (1) ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਖੋਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹਨ। ਪੰਜਵਾਂ, ਜਦੋਂ ਪੈਸਾ ਸਰਾਫਾ, ਆਦਿ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਹਿੱਸਾ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿੰਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਪਰਤਿਆ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਸੁਵਿਧਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਤੋਂ ਉਹ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਪੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਐਕਸਟਰੈਕਟ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਛੇਵਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਪੈਸਾ, ਸਰਾਫਾ, ਆਦਿ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਟੈਕਸ ਬਕਾਇਆ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਧਾਰਾ 132 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤੀਆਂ ਲਈ ਪੀ.ਪੀ.ਆਈ. ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਡੋਰ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ।

ਵਿਵਹਾਰ ਦੀਆਂ ਸਧਾਰਣ ਸ਼ਿਸ਼ਟਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਦ. ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਕੇ ਤੁਰੰਤ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਥਾਂ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਾਰਡ ਲਈ ਹੈ। ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲਈ ਉਪਬੰਧ: ਜ਼ਬਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵੀ ਨਿਯਮ- 112 ਵਿੱਚ

ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਖੋਜ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਜੋਰਦਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹਨ। * ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 132 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 112 ਵਿੱਚ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 19(1)(f) ਅਤੇ (g) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਪਾਅ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਅਣਉਚਿਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ * ਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

(38) ਜਦੋਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ. ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦਾਇਗੀ ਨੂੰ "ਮਾਲ ਦੁਆਰਾ ਸੱਤਾ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀਆ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ * ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੌਕੇ

(39) ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਸ਼ਨ ਸਰਕਲ ਬੀ ਮੇਰਠ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼. ਸੇਠ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132' ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਖਿਆ: -

“ਸੈਕਸ਼ਨ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਨਮਾਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਕੋਲ, ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੋਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਨੋਨੀਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ

(5) AIR 1970 SC 292~~

M. L. Sibal v. The Commissioner of Income Tax, Punjab, Patiala etc. (M. R. Sharma, J.)

ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਕਿ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਣਗੇ, ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਉਪਯੋਗੀ ਹੋਣਗੇ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਨਾਖਤ - ਕਰਨਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਕੱਢਣ ਜਾਂ ਕਾਪੀਆਂ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਖੋਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਿਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਖ ਜਾਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟ ਜਾਂ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਦਾਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਬੰਧਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਨਿਯਮਤਤਾ ਬਾਰੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਾਰਵਾਈ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬੇਬਾਕੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਗਲਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਜਿੱਥੇ ਕਾਮਿਸ਼ਨਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਮਨੋਨੀਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਕਾਉਂਟ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਉਪਯੋਗੀ ਜਾਂ ਉਪਯੋਗੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਲਈ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਖੋਜਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦੀ। ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਾਖਲੇ, ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(40) ਏ.ਆਈ.ਐਨ.ਏ. ਐਨ. 7 ਕੇ. : ਟੀਟੈਕਸਟਾਇਲ ਆਈਟਮਿਲਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ (6), ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ

(6) (1966) ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 58.

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132(1) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਬਦਾਂ "ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(41) ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਰ.ਡੀ.ਸ਼ਾਹ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਇੰਸਪੈਕਸ਼ਨ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ (7) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132(1) ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਧਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਜਬ ਆਦਮੀ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ 'ਸ਼ਕਤੀ' ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਬੁਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦੋ ਅਫਸਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਫੈਲਦੀ ਹੈ-

(a) ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ

(b) ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਉਪਯੋਗੀ ਜਾਂ ਢੁਕਵੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਦੂਸਰਾ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਲੇਖਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਜਾਂ ਉਪਯੋਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਅਣਦੱਸੀ ਦੌਲਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

'i

(42) ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (8), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਗੁਜਰਾਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ। ਰਾਮਜੀਹਾਈ ਕਾਲੀਦਾਸ ਬਨਾਮ ਆਈਜੀ ਦੇਸਾਈ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ (9): -

“ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) (ਸੀ) (iii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ।

(7) (1969) 71 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 550.

(8) 1973 PLR 374.

(9) (1971) 80 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 721.

^'

H. L. Sibal v. The Commissioner of Income Tax, Punjab, Patiala etc. (M. It. Sharma, J.)

ਨਿਰੀਖਣ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਖੋਜ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਤਾਂ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪੈਸੇ, ਸਰਾਫਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਗਹਿਣੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਆਉਣ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਅਣਦੱਸੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ। ਖੋਜ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤੀ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ

ਕਿ ਨਿਰੀਖਣ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖੋਜ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨਿਰੀਖਣ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਆਧਾਰ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰੀਖਣ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਖੇਤਰ ਹੁਣ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਹੁਣ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਤੰਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(43) ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੁਣ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(44) ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 34, ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਆਮਦਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 148 ਤੋਂ 153 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀ ਬਚੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। , - ,

(45) ਸੀਓ ਨਾਥ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ (ਕੇਂਦਰੀ) ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ , ਅਤੇ ਹੋਰ (10) ਵਿੱਚ , ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੇਖਿਆ-

“ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ 'ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ' ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਾਜ਼ਬ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਵਾਜ਼ਬ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਸਰਮਾਏਦਾਰ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਸ਼ੱਕ, ਗੱਪ ਜਾਂ ਅਫਵਾਹ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕਿ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਂ ਕਾਫ਼ੀਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(46) ਵਿੱਚ *M/s. ਚੁਗਾਮਲ ਰਾਜਪਾਲ ਬਨਾਮ ਐਸਪੀ ਚਲੀਹਾ ਅਤੇ ਹੋਰ* (11), ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ! ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 151(2) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 148 ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

"ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਰਿਪੋਰਟ. ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਸੀ.ਆਈ.ਡੀ., ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਕੁਝ ਸੰਚਾਰਾਂ ਲਈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਥਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ) ਨਾਮ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਅਲੀ ਹਨ। ਉਹ ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਸਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜਾਅਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਸਿੱਟਾ ਧਾਰਾ 151(2) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਕੀ

(10) ਏਆਈਆਰ 1971 ਐਸਸੀ 2451

(11) ਏਆਈਆਰ 1971 ਐਸਸੀ 730।

H. L. Sibal v. The Commissioner of Income Tax, Punjab, Patiala etc. (M. R. Sharma, J.)

ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 148 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਧਾਰਾ 148 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਮੁੱਢਲੇ ਆਧਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

“ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਏਪੀਆਈ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ ਜੋ ਧਾਰਾ 147 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 151(2) ਅਧੀਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 148 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮਸ਼ੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਇਹ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 148 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 8 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਕੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਹੈ। ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ 'ਹਾਂ' ਸ਼ਬਦ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਚਿਪਕਾਏ। ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਮ - ਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਹਲਕਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਦਾਰਥ ਲਈ ਰੂਪ ਬਦਲ ਲਿਆ ਹੈ।”

(47) S. In7S ਵਿੱਚ. ਨਾਰਾਇਣਪਨਾ ਕੈਂਡਰੋਥਰਸ 2 ਵੀ. ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇੰਕ "ਟੈਕਸ, ਬੰਗਲੌਰ (12), ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

"ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਰ ਸਬੰਧਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। - ਸਾਲ ਪਹਿਲਾ

(12) ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 523.

- i&A'

ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫੇ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ 'ਅੰਡਰ ਅਸੈਸਮੈਂਟ' ਜਾਂ ਤਾਂ (i) ਧਾਰਾ 22, ਜਾਂ (ii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਾਲ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ। ਪਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਡਿਸ ਕਲੋਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਘੱਟ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਾਮੱਗਰੀ ਅਸਰ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੀ ਇਹ ਆਧਾਰ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਜਾਂਚ ਗੇਟ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਕਾਫੀਤਾ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਗੈਰ-ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ 'ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ- ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਗਠਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਬੰਧ ਜਾਂ ਢੁਕਵਾਂ ਸਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਸੋ
ਆ
ਈ.
ਆ
ਰ

(48) ਭਾਰਤੀ ਇੰਕ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1922, ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147, ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਵਾਧੂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132(1) ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

H. L. Sibal v. The Commissioner of Income Tax, Punjab, Patiala
etc. (M. R. Sharma, J.)

ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (a), (b) ਜਾਂ (c) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(49) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 34, ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚਨਾ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਵਿੱਚ . ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ-ਕਮ-ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਸਰਕਲ III। ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਬਨਾਮ ਨਵਾਬ ਮੀਰ ਬਰਕਤ ਅੱਲ ਖਾਨ ਬਹਾਦਰ (13), ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

“ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ. ਉਸੇ ਸਮਗਰੀ 'ਤੇ ਦੂਸਰਾ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣਾ ■ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ”।

(50) ਤਰਕ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਉਪਾਅ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਨਵੀਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਖੋਜ ਵਾਰੰਟ. ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਢੁਕਵੀਂ ਨਵੀਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਦੇਹਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਖੋਜ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ। ਇਹ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਅਤੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੁਕਮ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ-
n ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(13) ਏਆਈਆਰ 1975 ਐਸਸੀ 7031

(51) ਧਾਰਾ 132(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਲਈ The Criminal Procedure Code ਦੀ ਲਾਗੂਯੋਗਤਾ 165, irCriminal ! C ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਸੀਮਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਝੁਕਾਅ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਸਬੰਧਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਣਦੱਸਿਆ ਪੈਸਾ, ਸਰਾਫਾ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਆਦਿ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਖਾਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਓ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਣਦੱਸੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖੋਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਤਲਾਸ਼ੀ ਤਾਂ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ, ਸਰਾਫਾ ਗਹਿਣੇ ਆਦਿ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿੱਥੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹਨਾਂ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਖੋਜ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੀ ਰੱਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਉੱਦਮ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਮਾਨਸਿਕ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਅਜੀਬ ਸੰਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧਕ ਸਮੱਗਰੀ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 165, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਖੋਜ ਵਾਰੰਟਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਵਾਹ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਘੋਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(52) ਇਹ ਹੈ? 7 ਮੈਸਰਜ਼ ਸੇਠ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਕੇਸ ਆਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨੇ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਖੋਜ ਵਾਰੰਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਪਰ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਧਾਰਾ 132 (12) ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਸਮਕਾਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਵਧਾਰ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਲਿਆ ਕੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 165, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋ ਸੀਡਿਊਰ ਕੋਡ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਰਨ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਾਈਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹਨਾਂ ਫਾਈਲਾਂ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਮਹਿਮਾਨ ਵਜੋਂ ਠਹਿਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਕਾਫੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ 14 ਅਕਤੂਬਰ 1974 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ

Ji. I., Sibal v. The Commissioner of Income Tax, Punjab, Patiala etc. (M. R. Sharma, J.)

ਰਹੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਸੂਚਨਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। 7 ਅਕਤੂਬਰ, 1974। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਹੁਣ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(53) ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਮ.ਆਰ.ਮਿਨਹਾਸ, ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.1, ਹਰਿਆਣਾ ਸੈਰ-ਸਪਾਟਾ ਵਿਭਾਗ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ 1967 ਤੋਂ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਜ਼ਿਟਰਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ, ਕਮਰਾ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। 2 ਅਕਤੂਬਰ ਤੋਂ 11 ਅਕਤੂਬਰ 1974 ਤੱਕ। ਉਸ ਨੇ ਰੁ. 9 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਇਸ ਕਮਰੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ 63. ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਨਕੁਆਰੀ ਨੰਬਰ 1736 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। ਉਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦਿੱਤੀ। 63 ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਫੋਟੋਸਟੈਟ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ CW 1/2 ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਰਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਿਰੂਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੋਸਟਲ ਦੇ ਚੌਕੀਦਾਰ ਮਹੰਤ ਰਾਮ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਦੁਆਰੀ ਲਾਈ ਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਕਮਰਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਦੇ ਹੋਸਟਲ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਗਵਾਹ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੋਸਟਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਅਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਜ਼ਬਾਨੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਟੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ।

(54) ਸ਼੍ਰੀ ਮਹੰਤ ਰਾਮ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਵਿੱਚ ਚੌਕੀਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਹੋਸਟਲ ਅਤੇ'

ਉਸ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਮਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਵਸੂਲ ਕਰੇ। ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਅਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਂਟਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਸਟਲ ਤੋਂ ਵਰਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਇਸ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਬਣੇ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਹੋਸਟਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਠਹਿਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਦਵਾਰੀ ਲਾਲ 25 ਅਗਸਤ 1974 ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੁਪਹਿਰ 3.30 ਵਜੇ ਤੋਂ 24 ਅਕਤੂਬਰ 1974 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 3.00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਹੋਸਟਲ ਦੇ ਕਮਰਾ ਨੰਬਰ 8 ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਭਗ 5 ਤੋਂ 7 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਸ੍ਰੀ ਹਰਦਵਾਰੀ ਲਾਲ ਕਮਰੇ ਨੰਬਰ 8 ਵਿੱਚ ਠਹਿਰੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਮਾਨ ਸਾਹਿਬ ਜਾਂ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਦਵਾਰੀ ਲਾਲ ਦੇ ਮਹਿਮਾਨ ਵਜੋਂ ਕਮਰੇ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਸਨ। ਕਮਰਾ ਨੰਬਰ 7 ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਦਵਾਰੀ ਲਾਲ ਦੇ ਮਹਿਮਾਨ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਵੀਪਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਮਰਾ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(55) ਸ੍ਰੀ ਹਰਦਵਾਰੀ ਲਾਲ ਐਮ.ਐਲ.ਏ., ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 2 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 25 ਅਗਸਤ, 1974 ਤੋਂ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਤੱਕ, ਉਹ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਦੇ ਕਮਰੇ ਨੰਬਰ 8 ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਹੋਸਟਲ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਐਂਟਰੀ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੂੰ ਕਮਰਾ ਨੰਬਰ 7 ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸਮੇਤ ਇਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਨਾਲ ਬਤੀਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸਜ਼ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਹੋਸਟਲ, ਜਿਸ ਦਾ ਚਾਰਜ ਡਾ: ਛੱਤਾਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਜਲਦੀ ਉਠਾਉਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸੈਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਮਰੇ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਠਹਿਰਨ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਸੌਂਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦੇਰ ਰਾਤ ਤੱਕ ਉਸ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਦੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਹੋਸਟਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਗਵਾਹ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਚਿੰਤਤ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਸਟਲ ਜਾਂ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਤੇ ਵੀ ਜਾਣ ਦਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਗਵਾਹ ਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕੇ, ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਿਹਾ।

(56) ਇਸ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਦਵਾਰੀ ਲਾਲ ਐਮ.ਐਲ.ਏ. ਹੋਸਟਲ 25 ਅਗਸਤ 1974 ਤੋਂ

24 ਅਕਤੂਬਰ, 1974. ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਨੂੰ 2 ਅਕਤੂਬਰ ਤੋਂ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਤੱਕ ਕਮਰਾ ਨੰਬਰ 7 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸ੍ਰੀ ਹਰਦਵਾਰੀ ਲਾਲ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 2 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਪੀਰੀਅਡ ਸ੍ਰੀ

ਮਾਨ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੇ।' ਹੋਸਟਲ ਜਾਂ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ। ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਮ.ਆਰ. ਮਿਨਨਾਸ, ਸੀ.ਡਬਲਿਊ. 1 ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹੰਤ ਰਾਮ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 1 ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਸਮੱਗਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ 'ਤੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। 5 ਮਈ, 1975 ਨੂੰ, ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੋਂਟਸ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਲਈ ਜਿਹੜਾ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਗਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇਣਗੇ। 7 ਮਈ, 1975 ਨੂੰ, ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਈਰਾ ਲਾਲ ਸਿੱਬਲ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਖੰਡਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹਦਾਇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਦੇ ਕਮਰੇ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਠਹਿਰਣ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 2 ਅਕਤੂਬਰ ਤੋਂ 11 ਅਕਤੂਬਰ 1974 ਤੱਕ ਹੋਸਟਲ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ 7/8 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਨਾ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਕੋਈ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 14 ਅਕਤੂਬਰ 1974 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਕਦੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

(57) ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦਾ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਦਿਲਚਸਪ ਕਹਾਣੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਸਹੀ ਵਾਰੰਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਬਾਲੀ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਸ. ਦੁਲਟ ਤੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੰਗੇ। ਨੰਬਰ 2, ਜਿਸ ਨੇ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪੁੱਛ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਵਾਰੰਟ ਕਰੀਬ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੀ ਪਟਿਆਲਾ 35 ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੈ। ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

“ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਬਾਲੀ, ITO, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ।

ਜਦੋਂਕਿ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ-

ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਸੰਮਨ, ਜਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 131 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੇ 22, ਜਾਂ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ

Ji. L. Sibal v. The Commissioner of Income Tax, Punjab, Patiala
etc. (M. R. Sharma, J.)

ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ /ਇੰਸਪੈਕਸ਼ਨਿੰਗ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ/ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਇੰਸਪੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। /ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਸੰਮਨ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਅਜਿਹੇ ਸੰਮਨ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼;

* * * * *

ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ/ਸ਼੍ਰੀ/ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਕੋਲ ਕੋਈ ਪੈਸਾ, ਸਰਾਫਾ, ਗਹਿਣੇ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਵਸਤੂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪੈਸਾ, ਸਰਾਫਾ, ਗਹਿਣੇ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922, ਜਾਂ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਪੈਸੇ, ਸਰਾਫਾ, ਗਹਿਣੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਵਸਤੂ ਮਕਾਨ ਨੰ: 29, ਸੈਕਟਰ 5, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਬਾਲੀ, ਆਈ.ਟੀ.ਓ. " ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ।

ਅਕਤੂਬਰ 1974 ਈ.
ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ।

(Sd.) I . . .,
ਐਸ ਐਨ ਮਾਥੁਰ, ਆਮਦਨ ਕਰ
ਕਮਿਸ਼ਨਰ,
ਪਟਿਆਲਾ-1.

(58) ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ, ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 131 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸੰਮਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਨੂੰ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਅਕਾਊਂਟ ਬੁੱਕ ਆਦਿ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 8 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਕੁਝ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਾਰੰਟ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਮਾਰਤ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਬੇਲੋੜਾ ਅਤੇ ਅਚਨਚੇਤੀ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਖੋਜ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਭਰਨ

Ji. L. Sibal v. The Commissioner of Income Tax, Punjab, Patiala
etc. (M. R. Sharma, J.)

(60) ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਫਾਈਲ ਨੰਬਰ II ਦੇ ਪੰਨਾ 2 'ਤੇ, 32 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 11974 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਵਾਲਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਨੰਬਰ 7 ਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ ਸੀ ਸਿੱਬਲ ਦਾ ਨੰਬਰ 8 ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ ਐਸ ਮਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸਿਆਹੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 32 ਨੰਬਰ ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਨਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼.

(61) ਜਦੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਗ੍ਰਹਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਸਮਕਾਲੀ ਸੋਚ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

H. L. Sibal v. The Commissioner of Income Tax, Punjab, Patiala
etc. tMr R; Sharma, J.-.}~

ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ), (ਬੀ) ਜਾਂ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132: ਟੀ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(62) ਨਤੀਜਾ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖੋਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ।

(63) ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਕਾਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਕੁਝ ਠੋਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਫਾਈਲ ਨੰਬਰ II—ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ—ਖੋਜ ਅਤੇ ਦੌਰੇ ਸੰਬੰਧੀ—ਡਾਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਵਕੀਲਾਂ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ: —

“ਪਟਿਆਲੇ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਐਸ/ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਕਰਨੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਰਦਾ, ਆਈਏਸੀਜ਼ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਏ.ਡੀ.ਆਈ. ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਘਟਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਰਸੀਦਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਤਾ ਜਾਂ ਫੀਸ ਬੁੱਕ ਜਾਂ ਸੰਖੇਪ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ ਜੋ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਆਈਟੀਓ/ਆਈਏਸੀ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 132 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਏ.ਡੀ.ਆਈ. ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ/ਲੁਧਿਆਣਾ/ਅੰਬਾਲਾ/ਰੋਹਤਕ ਗਰੇਜ਼ਾਂ ਵਿਖੇ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ IACs ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ (ਆਈਏਸੀ ਰੋਹਤਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਸ ਨੇ 28 ਸਤੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਆਈਏਸੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ)। ADI ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੋਜ਼ਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਫੋਲਡਰ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰ ਆਦਿ ਰੱਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(Sd.)। . . ,

ਐਸ.ਐਨ. ਮਾਥੁਰ, 1
ਅਕਤੂਬਰ, 1974।”--

(64) ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਪਟਿਆਲਾ, ਵਕੀਲਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਆਮਦਨੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਰਸੀਦਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਤੇ ਜਾਂ ਫੀਸ-ਬੁੱਕ, ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਅੰਦਾਜ਼ਨ ਆਮਦਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧਿਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਹਨਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਕੋਰਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਵਕੀਲਾਂ ਸਮੇਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਵਿਰਸੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ। *charitable View*. ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮ- 'ਮਿਸ਼ਨਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ 'ਤੇ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿਰੁੱਧ ਠੋਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਹੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ ਕਿ ਸਬੰਧਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਜਾਂ ਦੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਸੰਗਤ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(65) ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਅੰਬਾਲਾ ਅਤੇ ਰੋਹਤਕ ਰੋਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨੀਤੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅੰਦਾਜ਼ਨ ਆਮਦਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉੱਚ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪੱਕਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖੁਫੀਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਬੂਤ ਲੱਭਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। *ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੌਰਡ ਆਫ ਰੈਵੇਨਿਊ ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਗਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ।

Jti. L. Sibal v. The Commissioner of Income Tax, Punjab, Patiala
etc. (M. R. Sharmaj-J.)

(66) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਗਲੀ 2 ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਇਹ □ ਪ੍ਰੋਪ ਮਿਤੀ 7 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਹੈ, ਜੋ ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਫਾਈਲ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੰਬਰ 1 ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੋਜ਼ਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਫੋਲਡਰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 132 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ —ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੋਹਰੀ ਜੇਐਡਵੋਕੇਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਲੋਕ, ਸਾਲ-ਦਰ-ਸਾਲ ਆਪਣੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ, ਸਰਾਫਾ, ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜੋ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ

r ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922, ਜਾਂ 1961 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 132 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ। :-

- (1) ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ।
- (2) ਸ਼੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ
- (3) ਸ਼੍ਰੀ ਏ, ਨੰਦ ਸਵਰੂਪ।
- (4) ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਲਖ ਰਾਜ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਐਸ/ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਬੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਜੇ ਕੇ ਮਹਾਜਨ।
- (5) ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਸੀ ਸਿੱਬਲ

ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਵੇਲੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਚ.ਐੱਲ. ਸਿੱਬਲ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕੋਲ ਵੀ: ਬੇਹਿਸਾਬ 'ਕੀਮਤੀ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ - ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 132, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ।

(Sd.) .

ਜੇ.ਐਸ.ਦੁਲਟ,
ਐਲ.ਏ.ਸੀ. ਐਲ.ਟੀ.,
ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ।

7 ਅਕਤੂਬਰ, 1974"

(67) ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਬਾਰੇ 17 ਅਕਤੂਬਰ 1974 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਨੋਟ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਕੀਲ ਸਾਲ-ਦਰ-ਸਾਲ ਆਪਣੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਆਦਿ ਆਦਿ। ਦੋ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਉਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਕੋਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਪਸੀ ਸਬੰਧ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਬਾਰੇ ਵੀ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਬੇਹਿਸਾਬ ਕੀਮਤੀ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵੱਡੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(68) ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਫਾਈਲ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪੰਨਾ 5 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੈਬਨਿਟ ਸਕੱਤਰੇਤ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਸਕੱਤਰ, ਦੂਜਾ ਸੰਯੁਕਤ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬਈ, ਤੀਸਰਾ ਡਿਪਟੀ ਸੈਕਟਰੀ, ਵਿਦੇਸ਼ ਮਾਮਲਿਆਂ, ਅਤੇ ਚੌਥਾ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ। ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ IFS ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੇਠਾਂ ਇਕ ਹੋਰ ਨੋਟ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

“ਆਈਏਸੀ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਤੋਂ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਕੌਣ ਹੈ?
ਕੀ ਉਹ ਨਾਮ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ

ਜੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਸਰਮਾਏਦਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੰਡਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ IT/WT ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਦਿ

^hat about this person's own position ? His services could be utilised in shifting valuables of all types from Shri Sibal's place. His place would also need coverage.

A. O. to please verify this at the time of Search.

Sd/-

S. N. MATHUR.

Dated the 7th October, 1974.

Sd/-

S. N. MATHUR.

Dated the 7th October, 1974.

“See remarks of I.A.C. in this note.

re. this matter.

Sd/-

ਐਸ ਐਨ ਮਾਥੁਰ
ਮਿਤੀ 7 ਅਕਤੂਬਰ, 1974।”

(69) ਫਾਈਲ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮਿਤੀ 8 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਦੱਸੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ 7 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਖੁਦ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਬਾਰੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਮਨ ਦੀ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਚੁਗਾਮਲ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ।

(70) ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮੂਲੀ ਨੋਟ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ

ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਅਜਿਹੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਵਿਚਕਾਰ ਅਖੌਤੀ ਅੰਤਰ-ਸੰਬੰਧ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨੋਟ

Ji. L. Sibal v. The Commissioner of Income Tax, Punjab, Patiala
etc. (M. R. Sharma, J.)

ਖੋਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(71) 7 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਦਾ ਨੋਟ, ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਸੇ ਦਿਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਉਹ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ: -

- 1 "ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਸਤੰਬਰ, 1974 ਵਿੱਚ ਆਈਏਸੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੰਕੜੇ ਲਿਆਏ ਸਨ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 132 (1) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ।

ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਆਈਏਸੀ ਨੇ ਵੀ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਏਡੀਆਈ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸੁਝਾਏ ਸਨ: -

1. ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ।
2. ਸ਼੍ਰੀ ਸਤੀਸ਼ ਸਿੱਬਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ।
3. ਸ਼੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ, ਐਡਵੋਕੇਟ।
4. ਸ਼੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ, ਐਡਵੋਕੇਟ।
5. ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਲਖ ਰਾਜ ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ (ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵੀ)।

ਹੁਣ ਭੇਜੀ ਗਈ ਤਜਵੀਜ਼ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਅਤੇ ਉਕਸਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ . ਮੈਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 132(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਆਰ ਮਹਾਜਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਐਮ ਮਹਾਜਨ, ਬੀ.ਐਮ ਮਹਾਜਨ ਹੈ।

an9 ਜੇ.ਐਮ ਮਹਾਜਨ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਨ (ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਸਮੇਤ) ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਹਿਸਾਬੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹਨ। ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਨ ਅਤੇ

ਦਸਤਾਵੇਜ਼।

Sd/-

ਐਸ ਐਨ ਮਾਬੁਰ, ਮਿਤੀ 7 ਅਕਤੂਬਰ,
1974।

(72) ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਕਿਸੇ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ। ਕੀ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਸਰਾਫਾ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਆਦਿ, ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ, ਅਤੇ ਕਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਓਨੀ ਹੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਦੇ ਮਾਤਹਿਤ ਦੇ ਸਿਰਫ ਸਿੱਟੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਰਸ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈ।

(73) ਫਾਈਲ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪੰਨਾ ਨੰਬਰ 6 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਕੁਝ ਅੰਕੜੇ ਸੱਜੇ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ: -

"ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ। ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ। ਚੋਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ — ਫੀਸਾਂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਦਲਦੀਆਂ ਹਨ। 1,000 ਤੋਂ 3,000 ਤੱਕ। ਆਮ ਫੀਸ ਰੁਪਏ ਹੈ। 1,650 ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਣਵਾਈ। ਜੇਕਰ ਉਹ 200 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁੱਲ ਰਸੀਦਾਂ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। 3 ਲੱਖ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ।

ਸਕਲ ਦਿਖਾਇਆ		ਨੈੱਟ ਦਿਖਾਇਆ.
1970-71	1,09,548	75,601 ਹੈ
1971-72	1,29,594	1,02,952 ਹੈ
1972-73	1,48,669	1,03,810 ਹੈ
1973-74	1,70,500	1,20,300

“ਕੁਲ (ਰਸੀਦਾਂ ਘੱਟ ਦਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। 'ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

““ਰਿਕਾਰਡ; ਸੰਖੇਪ ਦੇ.
ਦੌਲਤ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਰੁਖ ਦਿਖਾ ਰਹੀ ਹੈ।

1969-70 3,30,622 "J

1973-74 91,267 J

Reason for this fall.

(Sd.) . . . , S. N.
MATHUR.

ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ। ਇਹ ਨਵਾਦਬ ਮੀਰ ਬਰਕਤ ਆਈ ਖਾਨ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(74) ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਹਾਜ਼ਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖੋਜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਕਿਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਕੀਲਾਂ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਡਵੋਕੇਟਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਮਦਨ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ (ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਿਤੀ 24 ਮਾਰਚ, 1975) ਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਟੈਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਲਗਭਗ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰੰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਅੰਤਰ-ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਸੰਬੰਧ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦਾ ਨਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਢੁੱਕਵੀਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132(1) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਪੀਐਓਰ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੀ] udgmg ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਲਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ

U, L. Sibal v. The Commissioner of Income Tax, Punjab, Patiala
etc. (M. R. Sharma, J.)

ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਖੋਜ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਨਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਰੁਤਬੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਕੁਝ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 10,000 ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਰੁ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ 10,000 ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਕੇ. ਬਾਲੀ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਲਫ਼ੀਆਂ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 10,000 ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਜ਼ਬਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132 (5) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132(5) ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 112 ਏ(4) ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132(5) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਜ ਦੇ 1975 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਰਜੀਨਲ ਨੰਬਰ 16 ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤੀਸ਼ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਐਡ-ਅੰਤਿਮ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਲੈ ਕੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਂਦੀ। ਕੇਸ. ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਉਹ ਪਟਿਆਲਾ ਚਲੀ ਗਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132 (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132 (5) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਫਾਈਲ ਦੀ ਅਸਲ ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ, ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ-ਇਨ-ਆਫਿਸ ਦੁਆਰਾ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਦਾ ਜਿਮਨੀ ਹੁਕਮ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ। ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ 132 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ (5) ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ—

- (i) ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132(1)(a), (b) ਜਾਂ (c) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਾ ਸਕੇ।

U, L. Sibal v. The Commissioner of Income Tax, Punjab, Patiala
etc. (M. R. Sharma, J.)

ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ;

- (ii) ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਲਾਇਆ। 10,000 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਅਸਲੀਲ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ; ਅਤੇ
- (iii) ਰੁਪਏ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 10,000 ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132 (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(75) ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਸ਼ਾਫ਼ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਤਿਕਾਰ ਸੀ।

(76) ਧਾਰਾ 132 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 112-ਬੀ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132(5) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ! ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(77) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ 8 ਅਕਤੂਬਰ 1974 ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। . ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ

H L Sibal v. The Commissioner of Income Tax, Punjab, Patiala
 ~ etc. (M- R^a Sharma, J.)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ 10,000 ਰੁਪਏ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਰਕਮ ਮਾਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਐਡਜਸਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(78) ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 193, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖੁਫੀਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਮੁੱਖ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

- (1) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 7 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦਾ ਨੋਟ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਝੂਠੇ ਸਬੂਤ ਬਣਾਏ। ਧਾਰਾ 193, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਜੁਰਮ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।
- (2) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 132(5) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਫਾਈਲ ਦੀ ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ।
- (3) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ ਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ (1) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ 7 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਨੇ ਵੀ ਝੂਠੇ ਸਬੂਤ ਬਣਾਏ ਸਨ।

ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, 2 ਅਤੇ 4 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 193, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ।—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ—ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

H L Sibal v. The Commissioner of Income Tax, Punjab, Patiala
— ~ etc. (M- R¹ Sharma, J.)